

[Udenrigsministeren]

udenrigsministerkolleger i NATO og mundtligt til størstedelen af dem i overensstemmelse med folketingets dagsorden argumenteret for, at der skulle indkaldes et ekstraordinært møde. Det modargument, jeg har mødt, er, at det er der overhovedet ikke behov for; der er rigelig tid til at diskutere de problemer, når vi mødes i december.

Det er ikke rigtigt, som hr. Birkholm prøver at fremstille det her, at overførslen af missiler til Storbritannien skulle være i strid med tidligere beslutninger. Det, der er tale om, er, kan man sige lidt populært, at der skal føres noget isenkram frem som led i den rent praktiske forberedelse til den endelige opstilling, som i givet fald vil finde sted ved årets udgang og ikke før. For det tidspunkt, der er væsentligt, når man endelig skal til at granske i, hvad tidligere kommunikationer har sagt, er det tidspunkt, hvor missilerne i givet fald måtte være operationsklare.

Lad mig så lige minde om, hvad det er for tal, vi står over for. Det, der er tale om, er i alt på vestlig side ved årets udgang 25 missiler med 25 sprænghoveder. De seneste oplysninger, som jeg kunne give i udenrigspolitisk nævn for få timer siden vedrørende den sovjetiske INF-styrke, lyder nu på i alt 360 missiler, hvert med 3 sprænghoveder, altså i alt 1.080 sprænghoveder. Om kort tid vil man være nået op på 387, som også skal ganges med 3, altså 1.161 sprænghoveder. Over for 1.100–1.200 sprænghoveder på østlig side står disse 25, som muligvis vil blive gjort operationsklare på vestlig side ved årets udgang. Resten af de 572 skal jo i givet fald opstilles gradvis i løbet af de kommende fem år.

Birkholm (VS):

Det er muligt, at udenrigsministerens parti, venstre, finder, at det ordinære ministerrådsmøde i december er tilstrækkeligt som grundlag for at diskutere NATOs holdning til udviklingen i INF-forhandlingerne, således som dobbeltbeslutningens tekst fastslår, men det er ganske givet, at udenrigsministeren her ikke udtaler sig i overensstemmelse med det opdrag, som han fik i folketinget den 3. november, og som helt klart var, at der burde finde en vurdering sted, før den endelige udplacering foregår.

Jeg vil gerne citere, hvad udenrigsministeren selv udtalte i folketinget den 26. maj om

den udenrigspolitiske situation, hvor INF-situationen blev diskuteret. Da sagde udenrigsministeren i et svar til hr. Steen Folke (Folketingstidende 1982-83, sp. 11999): »... og jeg kan gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at vi forestiller os, at før en eventuel udplacering skal der helt klart finde en politisk vurdering sted i NATO-kredsen af forhandlingernes stade«. Nu har udenrigsministeren til trods for udviklingen i folketinget udskiftet ordet »udplacering« med ordet »operationaliseret«. Det er måske inspireret af det indlæg, hr. Arentoft holdt, da vi havde INF-debat her i folketinget den 3. november, men i hvert fald er det ikke i overensstemmelse med udenrigsministerens egne tidligere udtalelser, og det er heller ikke i overensstemmelse med det opdrag, som udenrigsministeren har fået af folketinget, når udenrigsministeren nu siger, at det er udmærket med den vurdering, vi får på det ordinære ministerrådsmøde den 3. december.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Nu må jeg lige minde hr. Birkholm om, hvad det rent faktisk var, jeg sagde for et øjeblik siden. Jeg fremlagde ikke egne partisyndspunkter. Jeg refererede de synspunkter, jeg var blevet mødt med hos vores NATO-partnere. Det eneste, jeg har lagt frem, er loyalt den opfordring, som et flertal i folketinget har pålagt mig at lægge frem. De andre synspunkter er dem, jeg er blevet mødt med, og som jeg da også finder må have en vis interesse i folketinget.

Birkholm (VS):

Jeg vil bare sige kort til udenrigsministeren, at jeg ikke kan se noget belæg i folketingets beslutning og forhandling den 3. november for at bukke og skrabe for, hvad NATO-kredsen siger til de danske krav.

Steen Folke (VS):

Dagsordenen af 3. november indeholdt to led. Det ene var det ekstraordinære møde, man krævede indkaldt, og det er blevet debatteret nu. Det andet var et pålæg til regeringen om at arbejde aktivt for de synspunkter, der ligger i dagsordenen af 26. maj 1983. Som bekendt er et af synspunkterne – og et hovedsynspunkt – i den dagsorden kravet om en forlængelse af forhandlingerne i Genève